

ԵՐԳ ԵՐԿՐԻ ՄԱՍԻՆ

ԳՈՒՍՏԱՎ ՄԱԼԵՐ

Հանս Բեթգե. թարգմանություն՝ Հակոբ Մովսես

1. Մեղանի երգ երկրային վշտերի մասին

Լի Թայ Բո (701-762), տենորի համար

Կայծկլտում է գինին ոսկյա գավաթներում,
Բայց դեռ մի խմեք, նախ թողեք, որ ես երգե՛մ ձեզ
համար:

Երգը վշտերի մասին

Պետք է ծիծաղելով հնչի ձեր հոգիներում:

Երբ վիշտը մոտենում է,

Ամայանում են պարտեզները հոգու,

Թռչնում է և մեռնում բերկրանքը՝ երգը:

Խավար է կյանքը, մահն է ներս մտնում:

Դու, այս տան տե՛ր և տնտե՛ս,

Քո մտանը լի է ոսկյա գինով:

Տե՛ր, ես այս վինն եմ ինձ համար խնդրում:

Խփել լարերին և դատարկել բաժակները,

Այս երկուսը այստեղ վայել են իրար:

Գինու մի լի բաժակ ճիշտ ժամանակին

Ինձ համար առավել թանկ է, քան ողջ գանձե՛րն այս
երկրի:

Խավար է կյանքը, մահն է ներս մտնում:

Երկնակամարը կապույտ է հավետ, և երկիրը

Դեռ երկար կկանգնի հաստատուն, կփթթի գարնան
մեջ:

Մակայն դու, մարդ, դու որքա՞ն ես ապրում:

Հազի՛վ հարյուր տարի դու զվարճանաս

Այս երկրի նեխած ողջ փուչության մեջ:

Նայեք. գերեզմանոցում լուսնի լույսի մեջ

Մոսկալի ուրվականի պես մի պատկեր է նստած:

Կապի՛կ է ասես: Ականջ դրեք՝ նրա ոռնոցն է

Մուր լցվում կյանքի քաղցր բույրի մեջ:

Այժմ վերցրե՛ք գինին: Ժամն է, ընկերնե՛ր:

Ձեր բաժակները պարպե՛ք ցմրուր:

Խավա՛ր է կյանքը, մահն է ներս մտնում:

2. Մենակյացը աշնանը

Չանգ Յի (765-830), կոնտրալտոյի կամ բարիտոնի
համար

Աշնանային մշուշներն են թավալվում լճի վրայով:

Ցողով են ծածկված խոտերը բոլոր:

Ասես մի նկարիչ ոսկեփոշի է շաղ տվել

Նուրբ ծաղիկների վրա:

Չքվել է քաղցր բույրը ծաղիկների:

Մի պաղ քամի է ճկում ցողունները նրանց:

Շուտով լոտոսի թոռումած, ոսկյա

Թերթիկները կփովեն ջրերի վրա:

Հոգնած է սիրտս: Իմ փոքրիկ լամպը

Թրթռալով հանգավ, քունն է ինձ առնում:

Ես դեպի քեզ եմ գալիս, բաղձալի՜ անդորր:

Հանգիստ բեր դու ինձ, ես ուզում եմ ննջե լ:

Ես լալիս եմ ահա իմ մենության մեջ:

Աշունն իմ սրտում շատ երկար մնաց:

Միրո արեգակ, էլ չե՞ս ուզում շողալ,

Որ իմ դառը արցունքները մեղմ չորացնես:

3. Պատանեկության մասին

Լի Թայ Բո, (701-762), ակտի համար

Փոքրիկ լճակի կենտրոնում
Մի տաղավար է կանգնած կանաչ
Եվ ճերմակ ճենապակուց:

Ասես վագրի կոնակ՝
Ուռչում է կամրջակը ճերմակ,
Որը դեպի տաղավար է տանում:

Լռությամբ նստած են ընկերները,
Գեղեցիկ հագնված, խմում են, գրուցում:
Ոմանք բանաստեղծություններ են գրում:

Նրանց մետաքսյա թևերը հետ են ոլորված,
Նրանց մետաքսյա գլխարկները
Դեպի ծոծրակներն են ուրախ թեքված:
Փոքրիկ լճակում ջրի մակերեսը
Արտացոլում է ամեն ինչ
Հայելային անդրադարձմամբ,

Տաղավարում այդ կանաչ
Եվ ճերմակ ճենապակուց
Ամեն ինչ երևում է գլխիվայր շուռ եկած,

Կամուրջը՝ ասես կիսալուսին,
Սակայն շուռ եկած: Ընկերներն են,
Գեղեցիկ հագնված, խմում և գրուցում:

4. Գեղեցկության մասին

Լի Թայ Բո, (701-762), կոնտրալտոյի կամ բարիտոնի
համար

Ջահել աղջիկները ծաղիկ են քաղում,
Քաղում են լոտոսի ծաղիկները ափեզրերից:
Նրանք նստում են թփուտների և տերևների միջև,
Ծաղիկները հավաքում են իրենց գրկերում
Եվ իրար են կանչում՝ միմյանց զվարճացնելով:
Ոսկյա արեգակն է նրանց դեմքերին,
Նա նրանց շողքերը գցում է պարզ ջրերին:
Արեգակը արտացոլում է նրանց ճկուն մարմինները,
Նրանց քաղցր աչքերը,
Եվ զեփյուռը չարաճճի
Հետ է տանում գործվածքը նրանց թևերի:
Նրանց բույրի
Կախարդանքն է գնում օդով:

Օ, նայիր, ինչպես են խոնվում գեղեցիկ տղաները
Այնտեղ ափեզրերին առույգ նժույզներով՝
Հեռվում փայլփլելով արևի շողերի մեջ:
Կանաչ ուռիների ճյուղերի միջով
Երևում է աղջիկների խումբը խրտնած:
Տղաներից մեկի նժույզը գոհ ծառս է լինում,
Վրնջում է և մոտենում,
Ծաղիկների, խոտերի վրա պեծկլտում են պայտերը,
Նրանք կոխկոտում են մոլեգնությամբ ջարդված
ծաղիկները:
Ա՛յ: Ինչպես է թափով ծփում նրա բաշը,
Ուռչում են վառվող ռունգերը:
Ոսկյա արեգակն է նրանց դեմքերին,
Նա նրանց շողերը գցում է պարզ ջրերին:

Եվ աղջիկներից ամենագեղեցիկը
Նրա հետևից կարտաբաղձ երկար հայացքներ է
նետում:
Նրա հպարտ կեցվածքը – միայն ձևացում է:
Նրա մեծ աչքերի կայծերի մեջ,
Նրա ջերմ հայացքի մթության մեջ
Նրա սրտի հուզումն է գանգատվելով լռում:

5. Հարքածը գարնանը

Լի Թայ Բո, (701-762), տենորի համար

Եթե մի երագ է կյանքը,
Էլ ինչո՞ւ տառապանք և տվայտանք:
Ես ողջ օրը խմում եմ,
Մինչև էլ չկարողանամ:

Եվ երբ էլ չեմ կարող խմել,
Քանզի լիքն է կոկորդս և հոգիս,
Օրորվելով գնում եմ մինչև իմ դուռը
Եվ քնում եմ ամուր:

Բայց ի՞նչ եմ լսում արթնանալիս:
Թռչունն է ծառից երգում:
Ես հարցնում եմ նրան՝ արդեն գարն ան է,
Ես ասես երագում լինեմ:

Թռչունը ծվլում է. այո, գարուն է
Արդեն, այն գիշերն է եկել:
Ես երկար նայում եմ և լսում,
Թռչունը երգում է և ծիծաղում:

Ես կրկին լցնում եմ բաժակս
Եվ դատարկում եմ ցմրուր
Եվ երգում եմ, մինչև լուսինը փայլի
Սև երկնակամարին:

Եվ երբ այլևս չեմ կարողանում երգել,
Նորից քուն եմ մտնում:
Ինչի՞ ս է գարունը, ասացեք,
Թող ես միշտ խմած լինեմ:

6. Հրաժեշտը

Վանգ Վեյ (701-761), կոնտրալտոյի կամ բարիտոնի
համար

Արևը թաքնվում է լեռների հետևում,
Բոլոր հովիտներում երեկոն է իջնում
Իր ստվերներով, որ լիքն են սառնությամբ:
Օ, տես, ինչպես է արծաթե նավակի պես ճոճվում
Լուսնյակը երկնային կապույտ լճակում:
Ես գգում եմ քամու սոսափը հեռավոր
Մթին սոճիների հետևում:

Լիահունչ երգում է առվակը մթության մեջ:
Ծաղիկները գունատվում են մթնշաղի փայլերում:
Երկիրը շնչում է՝ քնով և անդորրով լցված:
Ողջ կարոտները շրջվում են երազանքի:
Հոգնեցած մարդիկ դեպի տուն են դառնում՝
Մոռացված երջանկությունն ու պատանեկությունը
Քնի մեջ նորից տեսնելու համար:
Թռչունները խաղաղ ծվարում են իրենց ճյուղերում:
Աշխարհը քուն է մտնում:

Պաղ քամի է փչում ստվերներում իմ սոճիների:
Ես կանգնում եմ այստեղ սպասմամբ իմ ընկերոջ:
Ես ուզում եմ նրան մնաս բարով ասել:
Ես կուզենայի, ընկեր, քեզ հետ միասին
Այս երեկոյի գեղեցկությունը վայելել:
Դու որտե՞ղ ես արդյոք: Ինձ մենակ ես թողել:
Ես իմ վիճակ գնում եմ և գալիս
Փափուկ խոտով ծփացող ճանապարհով:
Օ, գեղեցկություն: Օ, հավերժական սիրով և
կյանքով հարբեցած աշխարհ:

Իջնում եմ ձիուց և ընկերոջս մեկնում
Ընայելիքը հրաժեշտի:
Նա հարցնում է. ես ո՞ր եմ գնում
Եվ ինչի՞ համար:
Ես ասում եմ, և ձայնս դողում է. ընկեր իմ,
Այս աշխարհը ինձ երջանկություն չտվեց:
Ես որտեղ եմ գնում: Ես գնում եմ, թափառում եմ
լեռներում,
Ես հանգիստ եմ փնտրում միայնակ իմ սրտի
համար:
Ես դեպի հայրենիք եմ գնում, ես իմ տեղն եմ
փնտրում:
Ես երկար չեմ թափառի հեռուներում:
Խաղաղ է սիրտն իմ, նա իր ժամին է սպասում:

Միբելի երկիրը ամենուրեք
Ծաղկում է զարնան մեջ և նորից կանաչում:
Ամենուր և հավետ լուսավոր է հեռուն,
Հավետ... Հավետ...